

Нанчо Пеневъ Поповичъ.

(1818—1883)

Единъ скроменъ труженикъ, единъ народенъ българинъ по душа и сърдце, българинъ, който, макаръ и да не е билъ между първитѣ наши идейни дѣйци, нито пъкъ е вземалъ дѣятелно участие въ народнитѣ борби, но той — Нанчо Пеневъ Поповичъ — е истински патриотъ, народенъ труженикъ, човѣкъ на честния трудъ и пестовността и съ върховната мисль въ душата си — да бжде полезенъ на родния си градъ Шуменъ. Тая мила привързаностъ и тая скжпа жертва, която Поповичъ прояви прѣзъ живота си къмъ своята родина, го прѣдставятъ въ извънредно симпатични краски и ни изнасятъ на свѣтъ неговата чиста, блага и добродѣтелна душа, въ която тѣй особно лелѣялъ идеята за *възпитанието на дѣвицѣтъ*, като бждащи гражданки, майки и учители-възпитателки.

Нанчо Пеневъ Поповичъ се родилъ въ гр Шуменъ прѣзъ зимата на 1818 год. Родителитѣ му сж били тоже родомъ отъ Шуменъ и живѣли въ Пълнокладечовата махала. Баща му се зовѣлъ Пеню Поповичъ, а майка му — Мария Пенева Поповичъ. Баща му е билъ доста грамотенъ човѣкъ, занимавалъ се съ кожухарство, самъ си водилъ търговскитѣ тефтери и билъ единъ отъ най-заможнитѣ граждани. За своето врѣме той билъ събуденъ и добъръ българинъ и се ползувалъ съ особно влияние прѣдъ турскитѣ власти. Поради това той е билъ